

Malcolm Mackay

**Hoe een huurmoordenaar
zijn verdiende afscheid krijgt**

Karakter Uitgevers B.V.

1

Voorzichtig op die trap. Mooie terugkeer zou dat zijn als hij op dag één plat op zijn gezicht zou vallen. Het is niet de eerste keer dat hij in de club is sinds hij een nieuwe heup heeft gekregen. De laatste twee weken is hij er voortdurend te vinden. Iedereen moet zien dat hij terug is. Nieuwe heup, dezelfde Frank. Iemand heeft de boodschap begrepen. Die morgen is Frank gebeld door John Young. Young is de tweede man, de rechterhand van Peter Jamieson. Als Young je belt en je uitnodigt naar de club te komen, is dat meestal omdat Jamieson je wil spreken. Voor sommige mensen kan dat slecht nieuws zijn. Niet voor Frank. Het herstel, de vakantie – allemaal prima. Een tijdje was het zelfs leuk. Het was fijn om rust te hebben en niet aan het werk te hoeven denken. Maar op den duur werd het saai. Als je werk je leven is, is een lange vakantie geen pretje. Hij heeft staan trappelen om weer aan het werk te gaan. Om er weer bij te horen. Het heeft een paar weken geduurd eer iedereen overtuigd was, maar het lijkt te zijn gelukt.

Door de dubbele deur boven aan de trap. De ruimte in die tegenwoordig de snookerzaal genoemd wordt. Beneden bevinden zich de club en de dansvloer, maar die zijn voor klanten. Mensen uit de business, mensen die weten wat er echt in deze club gebeurt, gaan naar boven. Als je de deur door gaat, is aan de rechterkant een bar. Snookertafels nemen het grootste deel van de ruimte in beslag. Een paar jaar geleden is Jamieson opeens fanatiek gaan snookeren. Hij heeft een heleboel van die hobby's. Onschuldige

bezigheden om de tijd te verdrijven en de spanning te verlichten. Over een tijdje zal het hem gaan vervelen en pakt hij iets anders op. Golf, waarschijnlijk. Maar op dit moment zijn snooker en paardenrennen favoriet. Op dit tijdstip zijn er niet veel mensen in de snookerruimte. Een paar verstokte alcoholisten aan de bar. Een of twee bekende gezichten aan de tafels, mensen die de tijd doden. Onder hen bevindt zich een woekeraar die Frank de laatste paar weken steeds in de club ziet. Hij lijkt er nogal vaak rond te hangen. Kenny McBride, de chauffeur van Jamieson, is er ook. Niemand die je per ongeluk voor een belangrijk persoon zou kunnen aanzien.

Aan de andere kant van de ruimte is een korte gang. Kamers aan beide zijden, kantoren, allemaal onbelangrijk, op één na. Aan het eind van de gang is aan de linkerkant het kantoor van Peter Jamieson. De kamer van waaruit hij zijn organisatie leidt. Hij heeft een aantal legale bedrijven, zoals de club, maar die staan ten dienste van hun illegale tegenhangers. Via de club wordt geld witgewassen en mensen als Frank staan op de loonlijst om hun inkomen te kunnen verantwoorden. Hij is beveiligingsadviseur van de club, schijnbaar. De beveiligingsadviseur loopt door de gang en zorgt ervoor absoluut niet met zijn been te trekken. Hij is fit genoeg om te werken, maar dat moet hij iedereen eerst nog duidelijk maken. Als ze merken dat hij nog steeds een beetje mank loopt, zullen ze hem aanzien voor een oude hinkepoot. Hij is tweeënzestig, oud genoeg. Maar hij is niet kreupel. En dat zal hij iedereen eens even laten zien.

Hij klopt op de deur en wacht op een reactie. Iemand roept dat hij binnen kan komen. Als hij de deur opent, ziet hij een vertrouwd beeld. Jamieson zit achter zijn bureau aan de andere kant van de grote kamer, met zijn gezicht naar de deur. Achter hem hangen een paar televisieschermen, waarop meestal paardenrennen te zien zijn. Vandaag niet. Vandaag staan ze allebei uit. John Young zit op de oude leren bank links van Jamieson. Daar zit hij altijd. Dat is een truc van ze. Iemand die tegenover Jamieson zit,

kan Young niet zien, maar Young kan die persoon wel zien. Slim stel, die twee.

‘Frank.’ Jamieson staat op. ‘Goed om je te zien, makker.’ Een hartelijker begroeting dan hij had verwacht. Hij is een paar dagen geleden ook in de club geweest en heeft Jamieson toen al gezien. Maar dit is anders, en dat weten ze allebei. Dit is de officiële terugkeer.

Hij heeft zowel Jamieson als Young de hand geschud, zeer ongebruikelijk, en nu zit hij voor het bureau.

‘Goed dat je terug bent, Frank,’ zegt Jamieson. ‘Een hele opluchting, om eerlijk te zijn.’

Frank knikt beleefd. Het is zaak om niet al te vergenoegd te kijken. Om te bedenken wat er tijdens je afwezigheid gebeurd is. Er verandert van alles, zelfs binnen drie maanden. Om te beginnen hebben ze Calum MacLean in dienst genomen. Op aanbeveling van Frank. Calum heeft talent en hij is slim. Hij is ook nog jong, maar Frank weet niet meer of hij nou al dertig is of niet. Jamieson zou dat nooit zeggen, maar op de lange termijn is Calum Franks vervanger. Nu is hij nog de tweede man, maar zelfs die rol kan hij op het moment niet vervullen. Hij is gewond geraakt; allebei zijn handen zijn behoorlijk stuk gesneden. Frank heeft Calum al een tijdje niet gezien. Niet meer sinds de tijd voor zijn reisje naar Spanje. Hoog tijd om eens bij hem langs te gaan. Om alle nieuwtjes te horen. Er verandert van alles en daar moet je van op de hoogte zijn om bij te kunnen blijven.

‘Je wil vast wel een glas whisky,’ zegt Jamieson. ‘Ben je met de auto? Ach, eentje kan geen kwaad.’

Hij schenkt feestelijk twee glazen in. Om de terugkeer van Frank MacLeod te vieren.

‘Ah, je bruine kleurtje trekt alweer weg, weet je dat?’ Jamieson glimlacht. Hij heeft Frank een paar weken naar zijn Spaanse villatje gestuurd. Franks eerste buitenlandse vakantie in twintig jaar. Heerlijk ontspannend, als je van dat soort dingen houdt.

‘Mooi,’ zegt Frank. ‘Het is niet gemakkelijk om in de menigte

op te gaan als je er verdomme uitziet als een Oempa Loempa.’

Tot zover de grapjes, nu is het werk aan de beurt. ‘Goed dat je terug bent, want we hebben behoefte aan je talenten,’ zegt Jamieson. ‘We moeten een boodschap overbrengen en jij bent daar de juiste man voor. Ik had Calum kunnen gebruiken, maar die doet even niet mee. Dat betekent dat dit zich langer heeft voortgesleept dan wenselijk is en we een wat slappe indruk maakten.’

‘Hoe is het met Calum?’ vraagt Frank. Hij vraagt het alsof hij zich oprecht zorgen maakt om de jongen. Maar zijn zorgen gelden eerder de stand van zaken binnen de organisatie. Hij heeft respect voor Calum, maar dit is een keiharde business. Een jongen met het talent van Calum blijft niet lang als back-up werken.

Het duurt onverwacht lang voor Jamieson de vraag beantwoordt. Hij zucht even en werpt een blik op Young. Frank kijkt nauwlettend toe. Hij weet dat Jamieson niet overtuigd is van Calums loyaliteit. Daarom is Frank Calum gaan opzoeken voordat hij naar Spanje vloog. Om hem ervan te overtuigen dat hij zich moest aansluiten bij een organisatie. De oude rot in het vak die de jonge freelancer probeert over te halen. Het werkte niet helemaal.

‘Eerlijk gezegd denk ik dat de jongen ons aan het lijntje houdt. Slechts één van die sneden was ernstig. En die is voldoende geheeld om me te komen vertellen dat hij klaar is om weer aan het werk te gaan. Een paar dagen geleden heb ik onze dokter naar hem toe gestuurd. Ik wil hem niet te veel onder druk zetten, maar de dokter vindt dat de jongen weer aan de slag kan.’

Frank knikt. Hij snapt het wel. Calum was freelancer. Had nooit eerder voor een organisatie gewerkt. Hij was aangenomen voor Lewis Winter. Om Winter, een dealer van Shug Francis, te doden. En dat schijnt hij goed te hebben aangepakt. Shug kwam erachter dat Calum zijn mannetje had omgelegd en was zo stom om terug te willen slaan. Dus stuurde hij Glen Davidson eropuit om Calum te vermoorden. Dat liep niet goed af. Davidson heeft met zijn mes Calums handen opengesneden, maar uiteindelijk kreeg hij dat mes zelf in zijn zij. Weer een mannetje van Shug dood.

‘Je moet maar niet al te veel aandringen,’ zegt Frank. ‘Hij is er niet aan gewend om tot een organisatie te behoren. Freelancers doen waar ze zin in hebben. Geef hem de tijd.’

Frank wil misschien niet graag vervangen worden, maar dat zal uiteindelijk toch gebeuren. En als het zover is, hoort Calum degene te zijn die het van hem overneemt. Voor Jamieson moet het iemand als Calum zijn. Iemand die leeft voor het werk, die er respect voor heeft en begrijpt hoe het in elkaar zit. Er lopen veel te veel domme snotapen rond die denken dat ze huurmoordenaars zijn. Dat zijn ze niet. Je kunt ze huren om iemand te vermoorden, meer niet. In Spanje heeft hij daar veel over nagedacht. Hij is tot de conclusie gekomen dat hij misschien wel de laatste van zijn generatie is. Frank, Pat en Bob worden vervangen door Kyle, Conner en Jordan. Kinderen die het werk van volwassenen doen. Een talent als Calum is zeldzaam. Dat was altijd al zo, maar nu nog meer. Je moet hem met zorg behandelen om te voorkomen dat hij naar iemand anders gaat.

‘Ik zal nog eens met hem gaan praten, als je wil,’ zegt Frank. Hij hoopt dat Jamieson slim genoeg zal zijn om nee te zeggen.

Die trekt een lelijk gezicht. ‘Nee. Zo’n gesprek kun je maar één keer op vriendschappelijke voet voeren. Een tweede keer weet hij dat ik erachter zit.’ Jamieson is geen domme jongen. ‘Laat die jongen nou maar even,’ zegt hij. ‘Ik wil over jou praten. Hoe is het met je heup?’

‘Prima.’ Frank glimlacht. ‘Veel beter dan voordat ik wegging.’

Jamieson knikt. Dit is wat hij wil horen. ‘Mooi. Ik heb werk voor je.’ Hij gaat zachter praten, ernstiger. Hij staat op het punt een doodvonnis uit te spreken en het lijkt niet meer dan gepast om ernstig te zijn. ‘Shug is hard aan het werk geweest om netwerken op te bouwen. Hij heeft meerdere leveranciers. Volgens mij krijgt hij zijn spullen uit het zuiden. Ik kan hier niemand vinden die aan hem levert. Een paar van zijn netwerken hebben we kunnen ontmantelen, maar er is één netwerk dat een probleem begint te worden.’

Dit is wat Frank verwachtte te horen. Het klopt met de geruchten. Shug wordt zo langzamerhand wanhopig. Er wordt gezegd dat Jamieson Nate Colgan heeft ingehuurd om ervoor te zorgen dat geen enkel netwerk van de grond komt. Door middel van intimidatie en een pak slaag. Op die manier wordt niemand zo'n groot probleem dat hij moet worden geëlimineerd. Er is er duidelijk eentje tussendoor geglipt.

'Het gaat om een joch dat Tommy Scott heet,' zegt Jamieson. 'Klein opdondertje. We zagen er niet veel in. Hij was vroeger dealer. Op straat. Lid van een bende, en daar verkocht hij het spul. Dat soort gedoe. Hij bracht de boel rond op de fiets. Op de fiets, nou vraag ik je! Ik denk dat we dat schoffie hebben onderschat. Er komen klachten binnen. Het joch begeeft zich op ons terrein, in de buurt van Springburn. Ik heb geprobeerd hem te waarschuwen, maar die snotneus is een harde. En vastberaden. Hij laat zijn dealers beschermen door een van zijn bendes. Drie of vier, meer heeft hij er niet, maar een paar maanden geleden had hij nog geen enkele bende. Hij groeit snel en schopt mensen tegen de schenen. Ik ben het zat dat iedereen bij mij komt klagen. Ze moeten weten dat ik hun terrein zal beschermen. Ik moet die verdomde Shug Francis laten zien dat zijn mensen niet veilig zijn.'

Dat wekt allemaal geen verbazing. Shug waagt een gokje met een paar ambitieuze jongemannen in de business. Een daarvan blijkt beter dan de rest. Nu moet Frank hem een halt toeroepen. Pech voor dat joch.

Voordat hij het kantoor verlaat, laat Young hem een foto van Scott zien. Hij krijgt het adres te horen. Een torenflat, de een na bovenste verdieping. Lekker is dat. Slechter kun je het haast niet treffen. Het is nooit gemakkelijk om weg te komen uit een torenflat. De uitgang is altijd heel ver weg. Maar afgezien van de locatie is het een eenvoudige opdracht. Ze laten hem voorzichtig wennen. Jamieson zal wel plannen hebben gemaakt om Shug Francis eens flink aan te pakken. Dat moet wel. Hij had het al eerder moeten doen. Shug heeft Jamieson op de korrel genomen en

Jamieson moet dat daadkrachtig de kop indrukken om niet zwak over te komen. Dit zou de eerste aanzet van zijn offensief kunnen zijn. Scott lijkt het prototype van een achterbuurtjochie. Vet haar, trainingspak, waarschijnlijk een hele serie dwaze tatoeages op zijn armen. Hij zou geen problemen mogen opleveren. De knul heeft een maatje dat veel met hem optrekt, volgens de informatie van Young. Andy McClure. Ook bekend als Clueless.

Frank wandelt de club uit. Hij voelt vlinders in zijn buik. Drie maanden is hij weg geweest. Zijn laatste karwei was een paar maanden daarvoor. Dat is een hele tijd nietsdoen, vooral op zijn leeftijd. Onderweg naar buiten knikt hij beleefd naar een paar bekende gezichten. Dan laat hij zich achter het stuur van zijn auto vallen. Een bezoek aan Jamieson zonder even aan de bar te gaan zitten betekent werk. Jamieson zei dat het een opluchting was om hem terug te hebben. Hij moest eens weten. Als je leeft voor je werk, besef je hoe leeg het leven kan zijn zonder werk. Het zijn drie lange maanden geweest. Spanje was leuk, maar niets voor Frank. In de zon van je pensioen genieten is meer iets voor andere mensen. Hij wil de regen van Glasgow. De spanning van het werk. De opwinding. Dat is zijn leven. Wat is het prachtig om terug te zijn.

2

Een gewone dag in het leven van Tommy Scott. Opstaan om een uur of tien. Hij staat zelden eerder op. Vroeger omdat hij 's avonds altijd tot laat bleef drinken en feesten, tegenwoordig omdat hij 's avonds tot laat aan het werk is. Meteen uit bed onder de douche. Dat deed hij vroeger niet elke dag, maar nu moet hij beter zijn best doen. Je uiterlijk is belangrijk. Dat hebben ze hem geleerd bij een van de workshops die hij een halfjaar geleden verplicht moest bijwonen van het arbeidsbureau. Toen kon het hem niet schelen, wilde hij niet luisteren. Hij zat vast in een kamer vol junks en losers, zich dood te vervelen en dood te ergeren. Maar hij herinnerde zich dat advies toen Shugs rechterhand, Fizzy, opmerkte dat hij eruitzag alsof hij net uit een torenflat kwam strompelen. Dat was ook zo. Het punt was dat dat niet aan hem te zien mocht zijn. Dus nu ging hij iedere dag onder de douche en had hij een nieuwe garderobe. Geen dure dingen, maar wel nieuw en schoon. Ontbijt. Dan aan het werk.

Vroeger had hij een hekel aan zijn werk. Dat gesjouw door de straten en die concurrentie met andere dealers. Verdomde lastig, alles bij elkaar. Wat hij er allemaal niet voor moest doen. Om tijd te besparen, ging hij op een fiets de wijken door. Je bent gewoon niet geloofwaardig op een fiets. Achteraf gezien stond hij mooi voor paal. Inmiddels weet hij beter. Hij is klaar met de fiets. Klaar met alle rottrucs die hij moest uithalen. Al die oude fouten: zand erover. Het zijn er een hele hoop. Ook al is hij pas zesentwintig, hij heeft heel wat steken laten vallen. Een slachtoffer van die hele

manier van leven. Als tiener leefde hij om te feesten. Eerst in de weekenden. Daarna de hele week. Toen kwamen er drugs bij. En hij dook het ene bed na het andere in. Op zijn negentiende kreeg hij een kind, dat hij sinds de geboorte twee keer heeft gezien. Op zijn eenentwintigste kreeg hij er nog een. Dat heeft hij nooit gezien. De moeder ook niet meer sinds ze zes maanden zwanger was. Fouten uit het verleden. Je kunt ze niet mee blijven dragen – veel te veel gewicht. Hij heeft al een paar maanden geen vriendin meer gehad, zo druk heeft hij het met het werk.

Ontbijt. Een kom cornflakes met een klein beetje suiker en melk die al wat zurig wordt. Snel opeten; hij heeft belangrijker dingen te doen. Een bespreking. Een zakelijke bespreking. Wie zou drie maanden geleden, toen hij nog op zijn fiets rondreed om slecht versneden coke en alle andere rotzooi die hij maar wist te bemachtigen te verkopen, hebben kunnen denken dat Tommy Scott een zakelijke bespreking zou voeren? In die tijd ging hij doordeweeks naar houseparty's en in het weekend naar clubs. Nu is hij altijd aan het werk. Alleen maar aan het werk. Andere dingen zijn niet meer belangrijk, niet tot hij heeft wat hij wil hebben. En dat is geld, als je het weten wil. Echt geld. Niet zomaar genoeg om van te leven of genoeg voor een wild weekend en de rekeningen van te kunnen betalen. Genoeg om een auto te kunnen kopen. Of een huis. En hij krijgt het ook, daar is hij zeker van.

Als we eerlijk zijn, was het stom geluk. Maar zo gaat het meestal, toch? Hij had op straat een paar verhalen gehoord over Shug Francis. Er werd gezegd dat die probeerde voet aan de grond te krijgen. Dat hij delen van het territorium van Peter Jamieson wilde inpikken. Tommy heeft voor Jamieson als dealer gewerkt, maar dat duurde niet lang. Die lul die het netwerk van Jamieson leidt, had iets tegen op Tommy's manier van leven. Shug had moeite mensen te krijgen. Dealers had hij wel. Je kon altijd wel een sukkel vinden die op een straathoek heerlijkheden uitdeelde voor geld. Hij moest betere mensen hebben. Mensen die hoger op de ladder stonden. Iemand die een netwerk kon opbouwen

en leiden in plaats van er alleen maar deel van uit te maken. Er wordt gefluisterd dat Jamieson Lewis Winter om zeep heeft laten helpen. Er gaan ook geruchten dat het Winters vriendin en haar vriendje waren, maar dat klinkt te grappig om waar te zijn. De dood van Winter heeft de mensen afgeschrikt. Als de laatste die een netwerk voor Shug heeft gerund zo aan zijn eind is gekomen... Een andere vent werd in elkaar geslagen voordat hij iets kon opzetten. Ze zeggen dat Nate Colgan hem dat pak slaag heeft gegeven. Enge gozer, die kerel. Een paar anderen werden afgekocht; die werken nu allebei voor Jamieson.

Dus zit Shug zwaar onthand. Het begint erop te lijken dat zijn pogingen terrein te veroveren op niets gaan uitlopen. Zoals al zo vaak is gebeurd. Dan komt Tommy David 'Fizzy' Waters tegen bij het tankstation. Volkomen toevallig. Fizzy was aan het tanken, Tommy kwam een loterijlot kopen. Je moet blijven dromen, toch? Fizzy was op weg naar buiten. Tommy liet de magische getallen voor wat ze waren en rende achter hem aan. Fizzy had geen idee wie hij was, maar Tommy stelde zich voor. Hoe vaak krijg je zo'n kans in de schoot geworpen? Hij zei tegen Fizzy dat hij Shug wel wilde helpen. Vertelde dat hij de straat kende, en dat was waar. Beweerde dat hij connecties had, wat iets minder waar was. Gaf hem zijn nummer en zei dat hij moest bellen. Er gingen een paar weken voorbij – niets. Toen kwam het telefoontje. Een paar rotklusjes, verkoop en levering, om te bewijzen wat je waard bent. Daarna kwam het betere werk.

Initiatief. Dat was wat ze zochten. Iemand die zelf kon nadenken, die in actie kon komen zonder iedere keer naar hen toe te rennen. De mensen aan de top houden er niet van als je bij elk probleempje komt zeuren. Dus deed hij het zelf. Hij maakte gebruik van het prestige dat Shug hem opleverde en legde nieuwe contacten. Binnen de kortste keren werd hij de werknemer die hij Shug had voorgespiegeld. Nu is hij veel meer. Inmiddels heeft hij een hele lijst van goede contacten aan wie hij zijn spullen kwijt kan. Er werken wat mensen voor hem, dealers en koeriers. Hij

heeft in een paar maanden een plaatselijk netwerk opgebouwd, iets wat Shug dacht zelf te moeten doen. Het zou Shug met gemak een halfjaar hebben gekost. En Tommy kreeg het geld binnen dat hij wilde hebben.

Aanvankelijk vertrouwden ze hem niet. Ze zeiden het niet, maar hij is niet gek, hij had het wel door. Ze dachten dat hij zo'n sukkel uit de achterbuurt was. Een doodgewoon dealertje. Zijn achtergrond heeft hem juist geholpen. De jaren van feesten, rondhangen bij een straatbende, zijn tijd verkwisten en zijn leven vergooien, zijn nuttig gebleken, want hij kent mensen aan wie je wat hebt. Zijn banden met een van die straatbendes zijn hecht genoeg om er profijt van te hebben. De leden hebben wat mensen in elkaar geslagen in ruil voor drugs. Ze hebben wat gedeald in ruil voor geld. Kleinschalig, maar het helpt dat mensen weten dat ze je steunen. Je moet voorzichtig met ze omgaan, ze zijn onberekenbaar en onbetrouwbaar, maar de pr is goed. Je eigen bataljonnetje zware jongens. Heel nuttig.

Vroeger had Tommy alleen zijn jeugdviend Andy McClure. Zij met zijn tweetjes. Tommy en Clueless, om hem bij zijn niet erg vleiende, maar wel accurate bijnaam te noemen. Samen feesten, samen werken en als geldgebrek dat noodzakelijk maakte samenwonen. Ze deelden alles. Geld, naalden, vrouwen. Dat is nog steeds zo. Tommy weet hoe belangrijk het is om iemand te hebben die hij kan vertrouwen. Al die nieuwe contacten, al die nieuwe collega's hebben alleen belangstelling voor hem om het geld. Precies de reden dat hij belangstelling heeft voor Shug. Ze zouden hem in de steek laten zodra ze de kans kregen. Maar Andy niet, die blijft tot het eind naast hem staan. Dat heb je nodig. Gewoon iemand van wie je weet dat je een beroep op hem kunt doen. Maar hij neemt hem niet mee naar belangrijke besprekingen, want daar kan Clueless niets slims inbrengen.

Daar denkt hij over na als hij het appartement verlaat en het flatgebouw uit loopt. Clueless zal pissig zijn dat hij weer niet bij een bespreking is. Hij vindt dat hij erbij moet zijn. Ziet zichzelf

als de rechterhand, een belangrijke man in het netwerk. Maar dat is hij niet. Hij is niet slim genoeg om een goede rechterhand te zijn. Trouwens, Tommy is nog niet belangrijk genoeg om een rechterhand nodig te hebben. Hij is nog steeds een bescheiden handelaar, hoewel hij snel groeit. Hij heeft een flink aantal dealers en begeeft zich op goed terrein. Hij geeft de juiste signalen af. Maar hij is nog geen grote mededinger. Belangrijk voor Shug, dat wel, maar voor niemand anders. Deze bespreking zou daar verandering in kunnen brengen. Een stel kerels dat een paar grote wijken in Lanarkshire in handen heeft. Groot territorium, veel vraag. Ze zijn bekend, maar niet belangrijk voor de omvangrijker organisaties. Ook zij hebben ambitie. Goed om aan boord te hebben. Kerels met ambitie moeten elkaar helpen.

Ze bekijken hem onderzoekend als hij de pub binnenloopt, proberen erachter te komen of hij een serieuze kandidaat is. Een rijzende ster, hebben ze gehoord. Ze moeten een nieuwe leverancier hebben en een rijzende ster met goede connecties zou ideaal zijn. Het zijn neven, schijnbaar. Ian en Charlie Allen, hoewel hij niet weet wie wie is. Als Tommy op ze af loopt, ziet hij niets van familietrekken. Ze zijn allebei van middelbare leeftijd. De een is lang en heeft een bos blond haar en een pokdalig gezicht, de ander is klein en rond en heeft een gladgeschoren hoofd en een bril. Dat maakt allemaal niet uit, hoewel de leeftijd een probleem kan zijn. Tommy is jong en zo ziet hij er ook uit. Daar houden mannen van middelbare leeftijd niet van. Ze willen iemand met net zoveel ervaring als zichzelf. Daar voelen ze zich comfortabel bij, bij de gedachte dat ze werken met iemand als zichzelf. Maar ze kunnen het zonder dat comfortabele gevoel stellen als ze goede zaken kunnen doen.

Hij schudt hen de hand. Glimlacht. Stelt zich voor en gaat tegenover hen zitten. Vol zelfvertrouwen. Hij is nerveus, maar dat weet hij inmiddels te verbergen.

'Ik hoor dat jullie een nieuwe leverancier zoeken,' zegt hij zachtjes als de formaliteiten zijn afgehandeld. Mensen als zij draaien

niet om de hete brij heen. Kom ter zake, daar hebben ze respect voor. 'Mensen als jullie hebben iemand nodig die betrouwbaar is en consistent en die een goede variëteit kan leveren. Dat kan ik jullie bieden. Ik kan in jullie behoeften voorzien.' Hij heeft onderweg nagedacht over die woorden. Ze klinken hem goed in de oren. Woorden die de Allens zullen willen horen.

'Onze laatste leverancier heeft ons laten zitten,' zegt de kleine. Meer zal hij niet zeggen, er komen geen details. Je valt een leverancier niet in het openbaar af, zelfs niet als hij je heeft laten zitten. Als hij erachter komt dat je hem hebt lopen zwartmaken, wil hij daar misschien iets aan doen. Leveranciers zijn over het algemeen gevaarlijke mensen. 'Hoe groot is jouw organisatie?'

'Groter dan jullie nodig hebben,' houdt Tommy hen voor.

Dat is waar. Shug heeft een deal met een grote leverancier, maar die wordt een beetje ongeduldig. Shug zet nog niet genoeg om, dus een overeenkomst als deze zal indruk maken op de baas. Tommy hoort niet te weten dat ze moeite hebben het spul te verhandelen, maar het is vrij duidelijk. Een grote leverancier wil geen kleine dealers als klant. Shug moet snel meer gaan omzetten, anders raakt hij zijn leverancier kwijt.

'We hebben alles wat jullie nodig hebben,' zegt Tommy. 'Ruimschoots. We kunnen gemakkelijk aan jullie vraag voldoen. Als die vraag toeneemt, wat zeker zal gebeuren, hebben wij daar geen problemen mee. We leveren alleen kwaliteitsproducten. Jullie klanten zullen er blij mee zijn.' Dat is een goed verkooppraatje. Vleierend. Een beetje angstaanjagend.

'Goed om te weten,' zegt de kleine knikkend. 'We nemen binnen een paar dagen contact met je op.' Ze staan op en gaan weg. Einde gesprek.

Het ging goed. Ze zouden nooit meteen toehappen. Ze wilden hem zien en horen wat hij te zeggen had om te kijken of hij een serieuze kerel was. Ze kregen te horen wat ze wilden horen. Het was niet nodig om over geld te praten. Beide partijen weten wat de marktprijs is als de transacties doorgang vinden. Die zal steeds

variëren. Tommy is ervan overtuigd dat ze hem zullen bellen en zaken met hem zullen willen doen. Ze krijgen geen betere leverancier. Dit wordt een belangrijke deal voor Shug, een zeldzame kans. Shug heeft moeite om mensen te krijgen en Tommy zou best eens zijn belangrijkste dealer kunnen zijn. Hij kan grote zaken gaan doen. Dan verdient hij niet zomaar goed, maar wordt hij echt rijk. En machtig. Daar denkt hij aan als hij weer naar huis loopt. Hij gaat wat eten. Een paar dealers controleren. Er zijn er maar een paar die behoefte zullen hebben aan nieuw spul. Het is woensdag, dan is er niet veel vraag. Morgen voorziet hij ze weer van handelswaar, vóór de verkoop in het weekend aantrekt. Zo houdt hij de zaken op gang. Zijn zaken.